

Svētdien - 27 VII 69 pl. 7 vakarā V. g.

Dj: 247; 341-3; 399,1; 1171-3; 458;

Perce. tāpa ev. 15 n. g - 15 p. (3 plāsit)

S.V. 2. V. koš. 6 n. 14 - 18 p. (Alparaksts iepriekš: svētdien
27 VII 69 g. pl. 10)

"Nevēlciēt svešu jūgu ar neticīgiem - - - - -"

Sāris vārds dzirdējam iekā asumu. Šos vārdus lasot iekā satrum-
stamies, jo daļa labā gimenē ir divējādi laundis, ka nu va-
som kopā sadzīvot? Kā lai vienā darbā kopā strādājam
ticīgi un neticīgi? Mūs gribam secīt: kas šodien ir neticīgs, rīt
var kļūt ticīgs. Tē mums liels piemērs ap. Pāvils. Bet vai šo-
dien vairs kas mainās? Vai vairs jau nav nobriedis plau-
jai? Vai tēgu nav savu darbu jau nobeidzis? Vēsture, ja-
gātne gan sarta per atgriešanos, per nāksim pie ticības
ar tēgu kristu. Sākumā kristiesu bij mazo pulciņš. Pagā-
ni-kaimiņi, rikoja neticības svētkus, kas bija liela pie-
daugība ticīgiem. Vecā darbā lasam: šis svētkos tika pat
bēni elkiem upurēti par godu. Mūs lasam: apustulis Pā-
oils saka: neejiet kopā ar tiem pagāniem. Nenemiet dali-
bu viņu pagāniskos mielastos. Apustulis saka: ka jūs va-
rēt tur savas sirdis pievienot? Mūs sargājam bēni
no ļauniem iespaidiem, lai sargāties arī paši no ļau-
numa, ka tas neizplatās! Cilvēka rindi ātri var saaukt
nepālis. Katrs stādiniš jātergā no nepālim. Tā apustulis
māca mums sargāt savu labo daļu. Nedrīkst svētkus
svinēt ar neticīgiem! Bīstami ir spēlēties ar grēku. Spēlēties
jokotus šai laikā nedrīkst, ka tam nekāti pats par upuri.

Soverar dņindijam par Kristus draudņus sadraudņību Svētā
garā. Šī sadraudņība nav dibināta uz sava labuma meklēšanu
bet uz Svētā gara sadraudņības pamata. Draudņē viens otram
palīdzēt, viens otram mīlestību pārēdīt. Kad mūsu vidū nav
vairs kalpu, bet draugi, vēl vairāk: brāļi un māsa! Kad
dņivojam Kristus draudņus robežas. Lai nepielaiņam netais-
nību, kas apdraud mīlestību. Jo mīlestībā būs pastāvēt
līdz galam, citādi viss labums sabruk. Tāpēc dvēseles
būs mums pienest Jēzum Kristus uz lūgšanu rokām.
Ista dievkalpošana ir visu darīt no mīlestības pilnas
sirds! Lai sargojamies no sveša jūga, no senārkāpas
ropē ar tmeņiem. Lai kalpojam Kristus ar nopietnību.
"Je ir jānoskaidro! Dievum kungiem never kalpot." "Esi
karsts vai auksts, bet neesi nemēns!" "Nevelciet svētū
jūgu ar neticīgiem!" Kamēr bija vēl ^{draudņus} tapšana, mēs lūdzām,
mēs lūcinājām neticīgiem, bet nu vairs nekas nemainās.
Mūs pasaulē iet ar Belialu, te Kristus vairs nekas nav Ro-
pigs. Jēzus Kristus jēta sēra: kas manis dēļ, never atstāt
tēvu un māti, tas manis ~~klau~~ nav vērts, ja ticis never atstāt
neticīgus! Pasaule nemainās un arī Kristus nemainās.
Vien caur Kristus draudņi ir tikusi atvabināti no tumsības
spēkiem. "Ko Kristus atvabina tas jēta ir brīvs".
Ticīgās dvēseles gan mēs vēl aicinām Jēzum Kristus tu-
vāki spūstis, bet ne vairs neticīgās. Kristus ir gaissma,
ticīgi mīl gaissmu, bet pasaule mīl tumsu, mīl kau-
numu. Kāda būdribe gaissmai ar tumsību? sēra apus-
tuls. Lai Dievs mums palīdz šim vārdam parlaunīt! Amen.
nevelckam svētū jūgu.